

Szerkesztőség: KIRCHNER E.-féle
könyvnyomdai műintézet, Versecz

Előfizetési díj: egész évre
helyben 6 korona

Árnyékosított díj: egész évre
vidéken 7 korona

Egyes szám ára 12 fillér

DÉLVIDÉK

Kiadó-hivatal: KIRCHNER E.-féle
könyvnyomdai műintézet, Versecz

Hirdetési díj petitsoronként
12 fillér. Nyilttérben egy
sor 20 fillér.

Hirdetések elfogadhatók
minden hirdetési irodában.

Előbb: „DÉLVIDEKI NEMZETOR”

A „VERSECZI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE

A KIRÁLY.

Versecz, február 13.

Egy egészen különös, érdekes és meghatározó dolog történt. Ő felsége a király lelkiismeretét érezte annak, hogy különösebb konkrét ok nélkül megszakítsa az ágyudörgést és a csaták egyéb soknemű zaját, alattvalóinak üzenjen néhány szerető és elismerő szót.

A Budapesti Közlöny szombati számában jelent meg egy Tisza Istvángrófhhoz intézett ugynevezett legfelsőbb kézirat, a mely egész terjedelmében így szól:

Kedves Tisza gróf!

Az ellenfeleink ellenséges szándékai által reánk kényszerített és immár fél éve tartó harcra végigtekintve, hálás szívvel emlékezem meg hű népeimnek ebben a nehéz időben tanúsított áldozatkész magatartásáról.

Méltóságteljes, komoly önbizalomtól áthatva, méltóknak bizonyultak a korszak kiváltsághoz, abban a nemes lelkesedésben, a melyben fiainkat zászlóim alá küldötték, a háborus idők igényeihez való készséges alkalmazkodásban s a harc áldozatairól való odaadó gondoskodásban ősi hazafiságuknak és állampolgári erényeiknek újabb fényes megnyilatkozását láthattam.

Ez a jóleső tapasztalat fokozza a most is annyi fényes haditett dicsőségétől övezett hadseregembe vetett bizalmamat.

Kormányomnak az a törekvése, hogy minden erőt mindnyájunk közös céljának összehangzó szolgálatába bocsásson, osztrák kormányom hasonló eljárásával találkozik. Vezetése alatt a nemzet ezután is készséggel áldozza vérét és vagyonát a haza ol-

tárára, szíves-örömmel hordozva mindvégig a háboru súlyos terheit. Bizvást remélem, hogy az Isten segítségével kivívott békében veheti el a híven végigküzdött harc erőfeszítéseinek, szenvedéseinek és veszedelmeinek méltó jutalmát.

Megbízom önt, hogy ezt legmelegebb elismerésem és köszönetem tolmácsolása mellett hozza a nemzet tudomására.

Kelt Bécsben, 1915 évi február hónap 4-én.

Ferencz József s. k.

Tisza István gróf s. k.

Az irás meghatározó, mert egy sokat próbált fejedelmi szívnak a kiadását jelenti. A nemzet egy fél éve harcban áll. Fiai a csatatéren vitézségüknek európai hírt szerzenek; uniformisuk félelem az ellenségnek, rohanásuk győzelem és dicsőség; a mellett a nemzet itthon fáradhatatlan kötelességteljesítésében, fáradhatatlan kötelességén túl az áldozathozatalban. Ezért magyar hadseregét is, magyar nemzetét is e levélben szívéhez öleli boldogságában királya.

MINDENNAPI KENYERÜNK.

Mindenki megnyugodhatik: mindennapi kenyérünk meg volt eddig, megvan most és meglesz ezután is. De ebben a ránkzúdult háborus időben mindnyájunktól megkövetelhet annyit a közérdek, hogy készségesen alkalmazkodjunk a helyzetekhez. Sem a megszokás, sem a kényelem, sem a jó mód, sem semmiféle mentsége vagy ürügye a kivételezésnek meg nem állhat a közérdek parancsszava előtt. Ha áldozunk, ha nélkülözünk, sőt ha szenvedünk is

kellene, jusson ki arányosan a rész mindenkire.

Nemcsak azokra, akik a harctéren életüket kockáztatják, de azokra is, akik itthon maradtak s csupán megszokott életviszonyaik rovására viselnek háborút.

A harctéri helyzet mostanában olyan képet mutat, hogy ellenségeink fegyverrel nem bírnak velünk. A világháboru kalmárkodó keverője, Anglia, olyanmódon szeretné hát megnyerni a háborút, hogy megtörhetetlen hadseregünktől és a velünk harcoló országok lakóinak szájától el akarná venni a kenyereket, az élelmet. Tudni kell ugyanis, hogy Ausztriának, Németországnak és nekünk is szükségünk volt eddig amerikai gabonára és más külföldi élelmiszerekre is. Anglia most, — mert a tengeren nagy a hatalma, — ravaszul azzal fenyeget, hogy hadihajóival elzárja előlünk a tengert, a világkereskedelmi összeköttetéseket és így a legrettenetesebb ellenséget: az éhínséget szeretné nyakunkba zudítani.

— Ha dicső fegyvereitekkel nem bírnak megbirkózni, ki fogunk benneteket éheztetni, — mondja a család angol. De mi hamar észrevettük ezt a gazdasági ágyúszt. Ez az új hadüzenet nem a hadseregnek szól, hanem a katonák otthonmaradt családtagjainak, nekünk, mindnyájunknak, akik még nem mentünk el a háboruba.

Nohát, rosszul számítanak ellenségeink!! Nem fogunk mi megijedni ettől az újfajta hadüzenettől sem. Mi, itthonmaradtok, felvesszük a harcot az angol és más hadihajók ezreivel, vagyis a kiéheztetéssel szemben is.

Mi ennek a módja?

Egyszerű: annyi élelmiszert termelni

Fegyverbarátság!

Ezt a pompás cikket a Berliner Tageblatt közli Schmidt Pauli E. tollából:

Fegyverbarát, ez a szó olyan régi, mint az emberiség. Vérel irtak ezt a szót mindenha. Bátor szó, huség beragyogja, a halál megkoronázza.

A gyermek olvas róla, az ifju almodozik felőle. Kortársaink közül mindenki úgy gondolkozott róla, hogy sohasem fogja megérni. Most azonban, hogy megértük, a lelkünk gyökeréig érezzük annak malasztját.

Nem akarok most a saját hadseregünkben uralkodó bajtársi viszonyról írni. Ez amilyen természetes olyan egyszerű is.

Nem akarok a megsebesültekről sem szólni, akik — tiszt és közlegény — a nagyvárosok utcáin a legnagyobb barátsággal köszöntik egymást, ha az utcán találkoznak, mert mindnyájan egy közös hazából jöttek, mely messze kint van s melynek csatáit a neve és mindnyájának van egy nagy égő vágya: a győzelem.

Beszélni akarok arról a fegyverbarátságról, mely leginkább hatotta meg szíveinket, mert távol a hazától tapasztaltuk, ez a fegy-

verbarátság az erős németek, a vitéz osztrákok és a lovagi magyarok fegyverbarátsága.

Ez a fegyverbarátság egyformán szilárd nagy és kicsiny megnyilatkozásaiban.

Milyen fényesen vált be ez a fegyverbarátság a Krakó előtti harcokban, amelyekben a mi németeink együtt küzdöttek az osztrák császári és a magyar királyi csapatokkal.

Mikor Rajbrot előtt december havában egy német divízió küzdött s az a veszély fenyegette hogy jobb szárnyát az orosz tuleró körülkarolja, az osztrák-magyar sereg egyik brigádja volt az, mely ezt megakadályozta. És viszont, mikor néhány nap múlva ez a brigád került veszedelembé, akkor a mi csapataink siettek segélyére és elsöpörték az utóból az oroszokat. Majd mikor az oroszok arra törekedtek, hogy a németeket hátba támadják, hej, micsoda magyar ellentámadás volt az, mellyel a honvédek ezt lehetetlenné tették Limanovo mellett!

Megfordított puskákkal — fegyveraggyal felfelé — rohantak a honvédszázadok, akár a szélvész, az ellenségre. Puskaaggyal verték ki a Nádasdy-huszárok az oroszokat a lövészárbokból s agyonverték azokat, akik idejekorán nem futottak meg. Keserű napja volt az ugyan a huszárezrednek, mert ezen a na-

pon az ezredparancsnok és az ezred sok derék tagja örökre behunyta a szemét, ám ez a nap egyuttal a dicsőség napja is volt. Ez a hősteti örökre kimagaslik a háboru történetéből!

Igy segítik a fegyverbarátok egymást nagy dolgokban. Így sietnek egymás segélyére az egyes ezredek, divíziók, seregek. Ennek a nagy testvéries érzésnek a hatalma azonban benne él minden egyes ember szívében egyaránt!

Éppen így segítik egymást a fegyvertársak kisebb dolgokban is. Az olyan esetekben, ahol a fegyverbarátság egyénenként nyilvánul meg, az érzélem talán még nagyobb mértékben mutatkozik meg s még inkább markol a szívbe.

Eszembe jut az a tiroli császárvadász, aki egy sebesült német katonatisztet vitt a hátán és dacára annak, hogy az ellenség állandóan tüzelt rája, három óra keresztül vitte a tisztet, amíg biztonságba tudta helyezni. A német tiszt ismételtén kérte, hogy tegye le és ne kockáztassa miatta a maga életét is, de a tiroli nem hallgatott rá.

Eszembe jut a magyar huszárok tábornoka, melyhez holtfáradtan dőlt le az ember. A

amennyit csak lehet. A földnek ebben az évben többet kell teremnie, mint máskor. Embernek, igavonó állatnak erején felül is dolgoznia kell, éppen úgy, mint ahogy katonáink is erejükön felüli nagy munkát végeznek s emberföltötti kitartással állják a sarat.

Más időkben az okos gazda kimélni szokta a földjét helyes vetésforgókkal, hogy el ne soványodjék, kimélni szokta a jószágát, hogy ne romoljék, kimélni szokta önmagát, mert talán nem volt éppen muszáj nagyon erőlködni.

De most muszáj! Most nem szabad kimélni sem önmagunkat, sem a földet, sem jószágunkat. Minden vetetlenül maradt földterület, minden istállóban pihenő állat, minden sopánkodó és a végső erejéig nem dolgozó ember, asszony és gyermek: az ellenségeink segít. Ellenségeink, és ezek élén Anglia, ott túl a tengeren ravaszul úgy számít, hogy minden talpalatnyi föld Magyarországon, amit be nem vetnek és meg nem munkálnak, az övé, mert neki segít a kiéhezetésben.

Számítani jól számítana az ánglius, de a magyar ember eszén nem jár túl senki. A magyar ember hazaszereteténel nincs nagyobb és szentebb hazaszeretet a világon. Megvéd ez bennünket ellenségeink minden fegyvere és minden ravaszsága ellen.

Miután a legfontosabb közérdek most gazdasági helytállásunk, az ország ügyeinek vezetői a legnagyobb gonddal és lelkiismeretességgel azon szorgoskodnak, hogy az ország lakosainak ezen gazdasági harcok érdekében minden kigondolható jó előre megtegyenek. Minden harcban álló ország így cselekszik most. A nagy és gazdag Németország például már olyan rendszabályt is hozott, hogy február elsejétől csak két kilogramm kenyeret fogyaszthat hetenként mindenki és aki ez ellen vétene, azt hat hónapi elzárással és 1500 márká (korona) pénzbüntetéssel bünteti. Ilyen súlyos rendszabályokkal harcol a dus Németország ellenségeink kiéheztetési hadüzenete ellen. Nincs gazdasági bajban ő sem, mint mi sen. De az előrelátás már félig nyert háboru.

Biztos győzelmünk érdekében, — a saját érdekünkben, — a mi kormányunk is előrelátóan egy csomó olyan rendelke-

zést tett, amelyek folytán hadseregünk és a magunk élelmezését semmiféle veszély sem fenyegetheti.

Értsük jól a szót! Élelemhiány nem fenyeget, Istennek hála, még kevésbé éhínség. Van annyi készletünk az élelmicikkekben, hogy az aratás idejét teljes nyugalommal bevárhatjuk. Sőt aztánra is marad. Az ország vezetőinek minden intézkedése csupán arra irányul, hogy az új aratásig a mindennapi kenyeret az ország minden lakosa számára abból a készletből kell biztosítani, ami jelenleg megvan. Csupán arról van szó, hogy bele kell törődnünk abba, hogy kenyerünk a legfontosabb közügy érdekében nem a békés idők páratlan finom és jó kenyere. Csupán arról van szó, hogy minden élelmiszerral takarékoskodnunk kell s miután ez a takarékoskodás most a háboru gazdasági fordulatában legegyszerűsödött közügy, — ezt a takarékoskodást létérdeünk biztosításáért velünk együtt az állam, a kormány és a vezetők irányítják.

És pedig különféle rendeletekkel irányítják. Először is az országban csaknem mindenütt megkezdtek már bizonyos élelmicikkeknek a rekvirálását. Ez a dekos szó azt jelenti, hogy az állam bárkinél buza, rozs-, árpa-, tengeri-, zab- és liszt-készletét a hatóságilag megszabott legmagasabb árban készpénzért megveheti és az élelmiszerekészlet tulajdonosa köteles eladni élelmiszereit, ha őt erre az állam felszólítja. De nem veszik ám meg az egész készletét a gazdának, mert körültekintő gondossággal annyit hagynak a birtokában mindenből, amennyi neki, saját házanépének és saját gazdaságának ellátására az új aratásig tökéletesen elegendő lesz.

Fontos rendelkezés az is, hogy a malomok buza- vagy rozslisztet csak úgy vehetnek fel őrlésre, ha az őrlésre vitt buza vagy rozs felül az őröltöt ugyanannyi mennyiségű árpát vagy tengerit is visz magával.

Az előbb említettük, hogy Németországban a lakosság élelmezését olyannyira közügyggyé tették, hogy az államvett magához minden élelmiszerekészletet és ő gondoskodik annak részarányos be- és felosztásáról. Tulajdonképpen az ország vezetőinek újabb rendelkezéseivel is ez a fő cél. Ennek a legfontosabb céljának érdekében

bizonyára mindent meg fogunk tenni. Emberfeletti nagy küzdelmünkben ez országnak minden lakosa eddig mindenben egyetértő volt és bizonyára lesz is. Szentül hisszük, hogy senki sincs olvasóink között, aki ne fogadná meg az okos és jó szót. Azok a rendelkezések pedig, amelyeket kormányunk az élelmezés biztosítása érdekében mostanában tett: okos és jó szó. Joggal bizunk olvasóinkban, mert tudjuk, hogy hű és igaz fiai ennek az országnak valamennyien, akik érzik lelkükben, hogy nem az a hazafi, aki csak a szájával élte a hazát, hanem az, aki most mindenben úgy cselekszik, amint azt a haza érdekében az ország vezetői szükségesnek látják és tanácsolják, sőt ha kell: parancsolják is.

Ellenségeink gazdasági harcát előrelátóan hamar észrevettük, megfelelően felkészültünk rá, kitartással bizonyára meg is vívjuk és akkor nagy háboruink minden dicsőséges eredményeit öröms, megnyugodott, békés lélekkel méltán élvezhetjük.

NAPIHIREK

HÖSI HALÁL

Ismét hiobhíreket hozott a posta sok családnak, akik most itthon siratják szeretteiket, amelyek a harcmező valamely tömeg sírban nyugosznak, avagy idegen városban lettek elhantolva. Vigaszuk legyen, hogy ők a hősök hazáért, királyért haltak meg s nevüket a hálás utókor áldóan fogja emlegetni. Október havában halt hősi halált Osztheimer Károly, okt. 24. Köszl János s mult vasárnap Geiger Gellért. Nyugodjanak békében az idegen hantok alatt is.

Eljegyzés. Hantfeldt Károly hajóstiszt eljegyezte Baróti Lengyel Károly leányát Hildát.

Halálozás. Gazdáink nesztorát Lederer Bálintot kísérték hétfőn sírba. A megboldogult 85 éves volt. — Pénteken hunyt el rövid szenvedés után Pilat János a Hungária vendéglő bérlelője.

Kitüntetés. Városunk fiai mennyire tüntetik ki magukat már ismételt esetben volt szerencsénk megírni. Két földünk kapta most nemrégiben a vitézségi érmet, Seemayer Antal 61 gyalogezredbeli őrmester és Eberhardt János 7 tábori tarack ezred tizedese.

Hadifogságban. Ismét hír érkezett egyik honfitársunktól, ki az ellenség fogságba került. Rapelholer Vilmos az, aki Nisben van. Levelében írja, hogy napjában csak egyszer kapnak enni. Hej mennyire jobb dolguk van minálunk a szerb hadifoglyoknak.

Takács Gyula temetése. Itt nyugszanak már a megboldogult Takács Gyula tanárnak porai. Az általános részvét nyilvánulás kísérte koporsóját utolsó nyugó helyére. Pénteken délután 145 kor temették. A család és sok tisztelőjén kívül kartársai, a tanítói kar és a tanuló ifjuság vonult a vasutra elébe. Az egyházi ceremonia után szomorú gyászdal zengett fel növendékei ajkain a temetőben pedig előbb Kovács Miklós tanár kartársai, Bán S. VIII. o. tan. növendékei nevében intézett gyönyörű búcsu szavakat. Mire ismét felhangzottak a gyászkordok. Nyugodj jó tanár békében a honi földben!

németek fáradtak és éhesek voltak és a huszárok odaadták nekik minden enivalójukat, maguk egy kis teával és néhány cigarettával érték be csupán.

Eszembe jutnak a csaták utáni jelenetek, mikor német, magyar és osztrák egyformán örült a diadalnak s közös sírba helyezte az elesett bajtársakat, akik még a halál után is hűek maradtak a fegyverbarátsághoz.

Eszembe jut különösen egy kép, melyet sohasem fogok elfelejteni. A reggeli ködben történt.

Lassan haladunk s lovainkat kötőféken vezetjük magunk után. Mikor a köd oszladozni kezdett, a gyenge világosságban egyszerre egy osztrák dragonyos tiszt tűnt fel előttünk. Sísakja nem volt a fején, helyette véres kendő volt a homlokán. Lován, melyet maga után vezetett, egy sebesült német gyalogos volt.

Mikor minket megpillant, öröm villan át arcán s azt mondja, hogy már sokáig nem birta volna. Azután ájtultan rogyott össze. A német gyalogosnak és az osztrák dragonyosnak erősítésül forró kávét adtunk, aztán elvittük őket a kötőzőhelyre. Mikor ott a kötőzőhelyen a tiszt jobban lett, elmondta a következő történetet. Az erdőben lovagolt, mikor egy cseréből lovoldozást hallott. Odasietett és látta,

hogy huszonöt kozák megrohant három német telefonistát. Kettő ezek közül már halott volt. A harmadik egy mélyedésben feküdt s onnan lovoldozott vissza a kozákokra. A dragonyos nem habozott sokáig. Lesiklott lovaról, aztán néhány kommandót kiáltva hátrafelé, mintha nagyobb csapat következne utána, előre tört. Mikor a tisztas közepére ért, egy golyó horzsolta a fejét. Elájult. Mikor magához tért, a kozákok már messze voltak. A csel sikerült.

A dragonyos és a gyalogos aztán kölcsönösen bekötözték egymás sebeit. A német katonának szét volt löve a térde s a dragonyos azért felsegítette a maga lovára s aztán úgy haladtak az egész éjszakán keresztül.

A dragonyos be is mutatkozott. Grófi nevet nevezett meg. A német katonát odahaza egyszerű iparos. Itt a háboruban azonban nem gróf az egyik s nem iparos a másik. Itt fegyverbarát mindkettő. Igénytelen talán ez a történet, de sohasem fogom elfelejteni.

Fegyverbarátság milyen isteni erő omlik, áramlik ebből a szóból! Fényes reménység, szilárd hit ez a szó! Hit a győzelemben!

Három büszke zászló lobogva hirdeti ezt a hitet. Barátságosan és egymást biztatva lobognak a sors szelében: a fekete sárka, a piros-fehér-zöld és a fekete-fehér-piros...

Honvédeink dícsérete. Csak nemrégiben volt alkalmunk hős háziéztudunk a hetes honvédek dícséretéről megemlékezhetni, most újabb elismerésben részesültek a mi kedves honvédeink. A hadsereg főparancsnoksága dícsérő elismerésben részesítette az október 22-24 a Przemysl melletti Magiera magaslatain vívott harcokban tanúsított példásan vitéz és elszánt magartásáért a verseczi 7 honvédgyalog ezred 2 zászlóaljának tisztikarát és legénységét. — Igy gyűjtenek hős fiaink egyik babérlevelet a másik után zászlójukra. Csak ilyetén előre!

Dr. Dezső Gyula orvosi működését újra megkezdte.

Háborus előadások. A „V. M. I. Ö. E.” háborus előadásai egyre fokozódó sikerrel és érdeklődéssel folynak, ami az egyes tárgykörök és az előadók közötti szoros kapcsolatnál fogva természetes. Azt lehetne mondani, hogy minden egyes tárgykör megvilágítására egy-egy szaktekintély lép az előadói asztalhoz. A legutolsó csütörtökön Zergényi Artur, az oszt. magyar bank itteni fiókjának főnöke tartott nagyszabású és szakavatott előadást Pénzügyek a háboru alatt címen. Azok, akik az előadást végig hallgatták, azzal az emelkedett tudattal távozhattak onnét, hogy Magyarország nemcsak a harcmezőn, hanem gazdasági téren is sikeresen fogja végig küzdeni ezt a világháborút, mert amint a hadi kölesön sikere is igazolva, korántsem vagyunk az a szegény ország, amelynek annyiszor és oly helytelenül tüntetnek fel bennünket. Zergényi Artur talán a legilletékebb városunkban annak megállapítására, hogy gazdaságilag is szilárdan állunk a mostani világtörtelemben és ezért a megállapításáért hálaadások lehetünk iránta. Az előadás nagyban hozzájárult a végső diadalban való bizodalomunknak, mint a győzelem egyik elengedhetetlen feltételének megszilárdításához és így nemcsak egy érdekes és tanulságos előadás, hanem hazafias cselekedet is volt az. Az egyesület által még rendezendő előadások sorrendje:

Február 18. A háboru a közgazdaságban. Dörner János.

Február 25. Háboru és közegészségügy. Dr. Zappé Ede.

Március 4. Tömeglélektan. Hlubovizky K.

Március 11. A háboru hatása. Pongrácz A.

Adományok a vörös keresztnek. Wassermann Hugó 50 K, Seemayer János Petőfi utca 33. 20 K, Wildner József nagyszámú tanító 5 K, Rendőrkapitányság — Markovics S. és Bozsits Sz. adományai — 460 K köszönet.

Sztrajk? Kötve hiszünk a fámának, amely napok óta tartja magát itt a városban, de kuriozusképen mégis ide iktatjuk. Nem egyébről van szó, minthogy mézárószánk és henteseink orrolnak, mert a hatóság gátat vetett a husárok örületes emelkedésének és mert így — állítólag — nem nyerhetnek 50%, hát egyszerűen be akarják szüntetni az üzemet. Ugyhiszük azonban ez a kis ijesztetés nem egyéb, mint pótolni akarja az elmarad faradságot.

Mozik a Vörös Keresztért. Mozgóképszínházaink a jótékony szolgálatába léptek. Ott láthatjuk a pénztárnál a vörös kereszt gyűjtő perzselyeket, amelyekbe az adakozni vágyók fillérjeiket ennek a sebesült hős katonáinkat oly odaadóan ápoló jótékony intézménynek juttathatják. A Modern mozi pl. a műsorokért négy filléretet szed és most vagy három heti eredményként 2404 K adott át a Vörös

Kereszt pénztárának. A Baross mozi a közel jövőben a Vörös Kereszt javára jótékony előadást fog rendezni. Ismerve a többi mozitulajdonosokat ők szintén majd a jótékony szolgálatába állanak.

Leánykánk jó szíve. Most amidőn a harc tereken az emberek szíve elfásul, gyilkoló szer számot emel a szemben lévőkre, mert ha nem teszi, ő véz el könyörtelenül, minden jótett magasztosabban emelkedik ki, mint mások, csendesebb időben. Magasabb tanítványaink ifjúsága már ismételtelen mutatta be, mennyire volt hasznára a nevelés és tanítás. Faradalmat nem ismerve, minden szabad idejüket feláldozták, hogy a hadsegélyezésnek juttasson valamit. Kozségi polgári leányiskolánk IV. osztálya növendékei csütörtökön délután rendeztek a sebesült katonáink javára a Schüssler fele vendéglőben jótékony hangversenyt. A terv, az előkészület, minden a növendékek elméinek szüleménye, csak amikor már teljesen elkészültek avatták be a tanítókat. A siker fényes, elsőrangú volt. Sok felnőtt, és kipróbált dilettáns irigyelheti tőlük ezt a nagy sikert, minden egyes szám nagy hangversenyteremben állta volna meg helyét, minden egyes szám kielégítette a nagyszámú és előkelő közönség igényeit, amelyért mi is most, mint a csütörtöki hallgatóság, meghajtjuk az elismerés zászlaját. Leánykák mutassák továbbra is ki az áldott, jó szívecskéjüket. Gondoljanak minnél gyakrabban azokra, akik a mi drága magyar hazánkért ontottak honfivérüket. Legközelebb pedig, ha szabad idejük ismét engedi, ilyen hangversenynek produkálására, gondoljanak a szegény árva kicsinyekre, akiknek apjuk hősi halálát halt. — Az erkölcsi sikerrel vetegszik az anyagi siker, 600 K jövedelmet hozott sebesült katonáink javára, melyhez a következők járultak felülfizetésekkel: 17 honv. gy. e. I. zászlóaljának tisztikara 20 k, dr. Seemayer Károly 10 k, dr. Rezucha István 8 k, Kórossy főszolgabíró 560 k, Zmejánovits Gabor püspök, Bichler plébános, Hammerschmidt Alfrédné, Wessel Adolf 5—5 k, Zoffmann Sándorné 4 k, Frank Gyuláné 380 k, Rieger András Zichyfalva, Seemayer János 3 k, Renger Fritz, Hegedüs István 2—2 k, dr. Zappé Ede 160 k, Kohlbauer Marie és Mici 140 k, Petrovits S. 1 k. — Továbbá még sokan névtelenül, kisebb nagyobb összegekkel. Ugy ezeknek, mint a nagyérdemű közönségnek és a szíves közteműködőknek e helyen fejezi ki a rendezőség leg-hálásabb köszönetét.

Hindenburg magyar parancsai. Az osztrák-magyar hadseregnek a német seregekkel való együttműködéséről sok dicső sort olvastunk már. Semmi kétség, hogy mi feltétlenül meg vagyunk elégedve a németekkel. Sokkal fontosabb, hogy ők elismerik a mi csapataink kiválóságát. A leglelkesebben szárnyalóak azok a levelek, amiket a magyar fiúk írnak Hindenburgnak, a fogalommal vált legendás vezérnek seregéből. Tudnivaló ugyanis, hogy Hindenburg hadseregéhez sok magyar katona, magyar honvéd, tüzér és huszár van beosztva. Egy temesvárra került levélből aztan olyan intézkedéséről értesülünk a kiváló hősnek, ami többet beszél maga helyett minden régi gramennél, immár elfelejtett panasznál, mert az emberi bölcsességet, az okosságot jelenti. Hindenburg ugyanis két nyelven jelenti meg a napiparancsait. Az első természetes a német, parhuzamosan azonban ott van mellette ugyanaz a szöveg magyarul. Nem udvariassági tény ez (szívesen elhisszük, hogy háboruban főlöleges teher az udvariasság, csak értelmesség. Hindenburg mint első hadvezéru a világ legnagyobb és legmodernebb háborújának, minden fejtorés nélkül kitalálta a módját, hogyan értesse meg a parancsait minden katona. Magyarokat is vezérel, hát velünk magyarul beszél. Ennyi az egész.

Milyen lesz és hadikölcsön-kötvény? A magyar királyi államnyomda a napokban készül el a hadikölcsön-kötvények nyomásával. A pénzügyminiszterium e történelmi jelentőségű értékpapírosok megtervezésével Szirontai Lhotka István iparművészt bízta meg. A szép színezésű okmányokon Hadur alakja látható a békét váró Hungáriával; „Háboru a békéért”. Ezenkívül a harmashalom felett elhaladó Hadak utja, seregeink mintaképe. Színek és csoportosítások szerint változtatva, öt különböző összeállításban készítették az okmányokat, úgy hogy már megszűről meg lehet különböztetni, melyik milyen jegyzésnek felel meg, Március közepéig az összes kötvényeket kiadják.

Farsang vége. Még csak néhány nap és vége az idei farsangnak, amely véresen, szomorúan folyt le. Pedig szűret táján még azt hittük, hogy karácsonykor már békében várjuk a szeretet ünnepét. Aztán rövid terminust tüztünk ki a béke helyreállítására s reméltük, hogy farsangra mindenki boldogan, vígan töltheti már napjait. Csalódtunk. A nagy világháboru most tombol javában s ki tudja, mikor lesz vége a háborúnak. Farsang utolja az iden nem a vig-ság, hanem a bánat napja lesz. Anja a jó ég, hogy az emberiség mielőbb a magabaszallas és bánat napjai után ismét a békét és a szeretet napjait élvezhesse.

A magyar sajtó és a háboru. Abban a nagy küzdelemben, amely elé a világháboru állította a nemzeteket, a magyar sajtó az egész világ elismerését kivívta. Tártyilagos becsületes, őszinte híradásai, nyugodt önmérséklete és hazafias komolysága meglepte a külföldet is. A magyar újságok a legnehezebb, legfárasztóbb munkát végzik, mert az újság hírszolgálatá most a legnagyobb akadályokba ütközik, hiszen a magunk háboruját vívjuk, a mi tűzhe-lyünk nyugalmáért küzdenek százozrek és milliók. Az újságíróknak éreznie, tudnia, értenie kell, mi tartozik a nagy nyilvánosság elé, mi az, amit közölnie szabad a nélkül, hogy mindannyiunk féltve őrzött nagy érdekei csorbat szenvedjenek. Az Est munkatársai, a kik a magyar irodalom és újságírás legelőkelőbb képviselői e feladatot a legkitünőbbben oldják meg, bár ott vannak minden harctéren, ott vannak minden oly gócponton, ahol a külpolitika tekervényes szálait szövegetik. Az Est munkatársai a taborkból és a semleges államok fővárosaiból egy aránt bő és megbízható tudósításokat, színes és tanulságos cikkeket küldenek ennek az újságnak, mely immár három hatalmas fővárosi nyonában 12 órási gyorsforgó gépen készül. Az Est nagysága tukrozi vissza Magyarország mérhetetlen szellemi kincseit. Mert ha ez az újság naponta közel 400.000 példányban fogy el, ugy a magyar intelligencia erőteljesebb, fejlődés-képesebb bármely külföldi nemzet intelligentiájánál. Európa egyetlen napilapja sem emelkedett 200.000 példányon felül. A napilap a leghivatottabb fokmérője minden ország műveltségének, azért kétszeresen büszkék lehetünk Az Est re, mint újságra és arra a nagy olvasó közönségre, mely Az Est becsületes munkáját, tisztességes híradásait méltányolni tudja. Az Est Budapesten, VII., Erzsébet-körut 20. szám alatt jelenik meg. A fővárosban három és Bécsben egy kiadóhivatala van és emellett az ország minden részén — több mint 2500 helyen — önálló bizományosok intézik ennek az újságnak az adminisztrációs munkáját.

Versecz thjf. város tanácsától.

44[un] 1915. szám.

Hirdetmény,

Felhivatnak a közutak nyári útjaival szomszédos birtokosok, hogy a nyári utra kiültetett szőlőtöskéket, fákat s az oda elhelyezett cmenthordókat, avagy odahordott szemetet és trágyát folyó évi február hó 21-ig okvetlen eltávolítsák, mert ellenkező esetben azokat a városi mérnöki hivatal minden további felhívás nélkül azonnal eltávolitítja.

Versecz, 1915 évi január hó 10 én.

A hivatal főnöke:

Szalay Lajos,
városi főmérnök.

1884/1915 sz.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszternek 1915 évi 2644 számú hirdetménye, melylyel az árpára nézve hatóságilag megállapított legmagasabb ár egyes törvényhatóságok területén megváltoztatik és közzététeik.

A m. kir. ministerium 1914 évi november hó 28-án 8682/1914 M. E. számú rendeletének 7 §-a alapján az árpára nézve megállapított és az 1915 évi január hó 5 napján 913 számú hirdetményemmel közzétett legmagasabb árakat a hirdetmény többi rendelkezéseinek érintetlen hagyása mellett az alább felsorolt törvényhatóságok területére nézve a belügyminiszter és földmivélsügyi miniszter urakkal egyetértőleg megváltoztatván a szóban forgó törvényhatóságok területére nézve az árpaért további intézkedésig véglegesnek tekintendő métermérszanként követelhető legmagasabb arat az alábbi jegyzékben teszem közzé:

Arad vármegye	28 k — f.
Arad tjt.	28 " — "
Bács Bodrog vármegye	27 " 50 "
Baja tjt.	27 " 50 "
Szabadka tjt.	27 " 50 "
Ujvidék tjt.	27 " 50 "
Zombor tjt.	27 " 50 "
Békés vármegye	27 " 50 "
Bihar vármegye	27 " 50 "
Csanád vármegye	27 " 50 "
Csongrád vármegye	27 " 50 "
Hódmező Vásárhely tjt.	27 " 50 "
Szeged tjt.	27 " 50 "
Temesvármegye	28 " — "
Temesvár tjt.	28 " — "
Versecz tjt.	28 " — "
Torontál vármegye	28 " — "
Pancsova tjt.	28 " — "

2. Jelen hirdetményben közzétett árak azonnal életbelépnek.

Budapest 1915 évi február hó 1-én

Báró Harkányi János s. k.
kereskedelemügyi m. kir. miniszter.

Özv. KIRCHNER J. E-féle

műintézet

Cégtulajdonos: KIRCHNER ERNO

Versecz

ajánlja magát minden e
szakmába vágó munkák
gyors, izléses és pontos
elkészítésére.

1722 szám tan. 1915.

Hirdetmény.

Az 1886 évi XXI. t.c. 7 és 8 szakasza alapján ezennel közzététeik, hogy a városi

törvényhatósági bizottságnak f. é. január hó 30-án 17 jkvi 1264 ikt. 1915 sz. alatt a maganfogyasztók által valamint az erdőtvitelnél igénybe vett villamosáram díjának folyó évi február hó 1-től kezdődőleg hectowatt óránként 1 (egy) fillérrel való felemelése tárgyában hozott határozata f. évi február hó 7-től kezdve 15 napon át Held Gusztáv vár. tanácsnok irodájában a hivatalos órák alatt közszemlére ki lesz téve.
Versecz, 1915 évi február hó 6-án.

Dr. Rezuca, kir. tan. polgármester.

1526/1915 szám.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A városi rendőrlégénység és szolgálomélyzet részére 1915 évben szükséges egyenruha és felszerelés szállításának biztosítása céljából 1915 évi február hó 24-én délelőtti 9 órakor a vár. tisztartói irodában nyilvános árlejtés fog tartatni.

A szükséglet a következő:

A) a városi rendőrlégénység részére
25—25 drb. téli sapka; téli zubbony; eszma nadrág; esőköpeny; téli kesztyű; kis mellény.

B) a hivataloszolók részére
13—13 drb. fekete zubbony, sűrű pantalló, sűrű mellény.

C) a hivatalos huzárook részére
2 drb. nyári sapka, 2 drb. téli sapka, 4 drb. nyári zubbony, 2 drb. téli zubbony, 4 darab nyári nadrág, 2 drb. téli nadrág, 4 drb. nyári mellény, 2 drb. téli mellény, 2 drb. téli tisztiköpeny, 2 drb. ezüst kardbojt, 2 drb. nyakravaló, 4 drb. szarvasbőrkesztyű.

Az ajánlatokhoz 5% bántópenz csatolandó készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban.

Csakis szabályszerűen kiállított, pecséttel lezárt és sértetlen borítékban elhelyezett ajánlatok fogadhatók el.

Az ajánlatok 1915 évi február hó 23-án d. u. 4 óráig nyújtandók be Versecz thjt. város polgármesteri hivatalánál és később érkezett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A beérkezett ajánlatok 1915 évi február hó 24-én délelőtti 9 órakor a városi tisztartói hivatalban fognak felbontatni és ennél az ajánlattevők, vagy megbízottaik is jelen lehetnek.

Az árlejtési feltételek a vár. tisztartói hivatalban a hivatalos órák alatt bárki által betekinthetők és kívánára posta útján megküldetnek.

Versecz thjt. városi törvényhatósági bizottsága illetve a városi tanács fentartja magának azon jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közül az őszeg nagyságára való tekintet nélkül választhasson.

Versecz thjt. város tanácsának 1915 évi február hó 5-én tartott üléséből.

Dr. Rezuca, kir. tan. polgármester.

B239 szhoz 1914 ár.

Hirdetmény,

Hős fiaink, testvéreink, házasfarsaink, rokonaink és jó barátaink különbség nélkül lelkesedéssel ragadtak meg a fegyvert a szeretett hazáért, tehát az itthon maradtak érdekében is. A hazáért szeretettel szent tüzétől felkeltetve küzdenek, szenvednek és halnak meg mi örömtünk, a mi jövő boldogulásunkért. Hány családi tűzhely nélküli így gondozóját és fentartóját? Hány szerencsétlen gyermek kulesolja nanonként imára kicsiny kezeckéjét és őszinte gyermeki szívből jövő fohászszal rebesgeti: "Jószág Istenkém hozd vissza nekem minnélőbb szeretett apámat!" Hány ilyen fohász marad eredménytelen, mert a szeretett édes aya valahol messze a haza védelmében életét veszti! Hány ilyen szerencsétlen d. dereg éhesen a hideg télen fűtetlen szobában! Kinek a kötelessége ezen szerencsétlenek segítése? Nem-e nekünk, itthon maradtaknak, hisz a mi jövő létünk és boldogságunk védelmében halnak el ezen ártatlanok táplálói és gondozói, nekünk kell tehát a háboru eme igazi áldozatait segíteni? Fél tehát, kövessünk el minden tőlünk telhetőt, a harcban elesettek árváinak gyámoltására!

A szegények és árvák segítése a jótékonyágnak legszebb, legnemesebb mezeje volt mindig, mennyivel inkább ilyennek kell lennie most, midőn a harcban elesettek helyett a hazának fiukat és leányokat kell nevelnünk midőn hazánk jövő polgárainak egy részéről van szó.

Az állam a maga részéről mindent elkövet e nemes cél érdekében de összes állami gyermekvédelmi intézményeink alig lesznek képesek a cél teljes megvalósítására, miért is az állam a mi támogatásunkra és segítségünkre szorul. Megvagyunk győződve arról, hogy Versecz város közönsége nem fog elzárkózni e nemes cél előmozdításától, hogy az eddigiekben tanúsított hazafias lelkesedését, szeretetét és áldozatkészségét a hadba elesettek árvái felé is fordítja.

E meggyőződéssel fordulunk Önökhöz, azon kérelemmel, hogy mindazok, kik a harcban elesettek árvái közül a maguk családi tűzhelyéhez fogadni és apjuk helyett apja óhajt tenni, úgy azok is, kik ily elárultakat örökbe hajlandók fogadni, valamint azok, akik gondozásukat és nevelésüket magukra akarják vállalni ebbeli szándékukat Versecz város árvaszéknél jelentsek be.

Iparosok és kereskedők, első sorban is Önökhöz fordulunk! A haza megvagyunk győződve, méltóan számít Önökre e nemes célnál, fogadjanak minnél több ilyen szerencsétlen elárultat maguk közé és apai szeretettel vezessék őket be szakismereteikbe. Jelentkezzenek minnél nagyobb számmal a hadban elesettek árváinak tanoncul való felvétele végett.

Nemeszívű családok és emberbarátok! Egyletek, egyesületek, kik emberfarsaitok boldogságának munkáját üztétek ki zászlótokra szent célul segítettek a háboru igazi áldozatait.

De jöjjenek segítségére azok is, kik a családi tűzhely meglétét nem oszthatják meg. Áldozat készségükkel tegyék lehetővé a haza eme árvái felnevelését. Ugyanis az állami gyermekmenhelyek a hadba elesettek árváit egy éves korig 14 K, 1-7 évig 8 K, ezentul 15 életévükig havi 10 kor. tartásdíj és havi 6 K fizetése ellenében felveszik és nevelik.

Nem terheli a havi 6 korona költség fizetése a jötevé: akkor kétségtelen, hogy az ilyen gyermeket elhagyta mellett volna nyilvánítani, ha a jötevé család a tartásdíj fizetésének kötelezettségét nem vállalta volna.

Versecz város árvaszéke bizalommal fordul a város nemes szívű családjaihoz, egyesületeihez és egyleteihez, meg van győződve, hogy eme legszentebb kötelessége teljesítésénél, a közönség támogatása mellett a háboru legártatlanabb áldozatainak fogja lehetővé tenni, hogy a haza hasznos polgáraitvá legyenek.

Felhívjuk tehát mindazokat akik a hadban elesettek árváit magukhoz venni, vagy örökbe fo adni, vagy tanoncul alkalmazni óhajtják, avagy érettek az állami gyermekmenhelyben való nevelésük költségét megfizetni hajlandók, ebbeli szándékukat a városi árvaszéknél jelentsek be.

Versecz város árvaszékeinek 1914 évi december hó 9-ik napján tartott teljes üléséből.

Dr. REZUCHA kir. tan., polgármester.

Férfimellény teveszörből

Férfi-sveater

Kötött-ing

Kötött-nadrág

Lélekmelegítő

Hósapka

Ermelegítő

Kötött-keztü szürke

Meleg Férfiharisnya

Térdmelegítő

Lábszárvédő kötött

Haskötő

Lábszárvédő bőrből szürke és barna

Hátzsákok

továbbá Kórházi-készletek

Berg testvérek áruházában

VERSECZ